

Metodo požiūrio pradininkas Loris Malaguzzi teigia, kad menu, muzika, šokiu, konstravimu, rašymu, kalbėjimu, drama, dainavimu, lėlių ir šešėlių teatru vaikas išreiškia savo individualumą ir geba pažinti jį

Reggio Emilia metodo požiūrio filosofijoje pagrindas yra santykiai. Reggio Emilia sistema yra interaktyvi ir jos nariai dirba kartu. Kuriama bendruomenė tarp suaugusiųjų ir vaikų. Tai vaikai, tėvai, pedagogai ir bendruomenė. RE metodas vadinamas socialiniu konstruktyvizmu.

Vengiama formuluoti šio metodo požiūrio principus, nes RE metodas pagrįstas ilgalaikiais sutarimais, nuolatiniu atnaujinimu, taikomaisiais tyrimais, eksperimentavimu, pedagoginės plėtros darbu ir rėmimusi naujais teoriniais tyrimais. Vadinasi viskas nuolat kinta ir yra kontekstualu.

Šio metodo stiprybė yra klausimų kėlimas, refleksija, tyrimai ir gebėjimas pritaikyti naują informaciją, taip pat kontekstualumas, o ne globalumas ir rėmimasis universaliais psichologijos dėsniais.

Išskiriamos šešios metodo **požiūrio** filosofinių nuostatų grupės:

1. Vaikas geba bendradarbiauti ir bendrauti. Vaikai nuo gimimo yra kompetetingi ir stiprūs. Jie yra unikalios individualybės. Vaikai turi poreikius, bet dar svarbiau suvokti, kad jie turi teises. Vaikai reiškia savo teises smalsumu, stebėjimusi, tyrinėjimais, atradimais, socialiniais santykiais ir savo žinių kontekstualia raiška. Vaikai bendrauja simboliais – žodžiais, piešimu, judesiu, konstravimu, lipdymu, vaidyba ir kt. Veikdami su šia simboliu „medžiaga“, jie lavina savo intelektą, bendravimo įgūdžius, simbolinę raišką ir kūrybiškumą.

2. Pedagogas yra partneris, globėjas, vadovas ir tyrinėtojas. Pedagogas privalo turėti pozityvią nuostatą į vaiką ir gausius jo gebėjimus. Pedagogas nėra nei vaiko priekyje, nei seka paskui jį; jis nėra šalia arba arti vaiko. Pedagogas **yra kartu su vaiku** – sykiu tyrinėja, atradinėja, mokosi. Pedagogas nuolat atnaujina savo supratimą apie vaikus/vaiką ir apie tai, kas yra mokymasis/pažinimas bei kaip jis vyksta. Norėdami būti puikiais tyrėjais, pedagogai privalo nuolat tobulinti savo **stebėjimo ir gebėjimo klausytis (bei išgirsti)** įgūdžius.

3. Bendradarbiavimas – RE požiūrio pagrindas. Partnerystė su kolegomis yra RE požiūrio filosofinis pagrindas. Kiekvienoje įstaigoje dirba „ateljieristas“ (nuo žodžio „ateljė“) – meno pedagogas, kuris **kartu su kitais pedagogais planuoja ir dokumentuoja kas vyksta**. Visi institucijoje dirbantys žmonės – pedagogai, virėjai, asistentai – siekia tų pačių tikslų, dalyvauja planavimo, organizavimo ir vykdymo etapuose. Grupėje dirba du pedagogai – vienas nuolat stebi ir fiksuoja vaikų mintis, pastebėjimus.

4. Aplinka – trečias pedagogas. Fizinė aplinka suprantama kaip labai svarbi, bet svarbiausia kad ji turėtų „dvasinį“ tęstinumą, ji – gyva ir besikeičianti sistema. Atejlė – daug meno medžiagų, kur vaikai išbando naujas technikas, kur vyksta stebėjimai, kur

vyksta pažinimas per projekcinę veiklą.

5. Tėvai – partneriai. Tėvai dalyvauja, kuriant ugdymo programą, taip pat kasdieninėse veiklose. Vaikai tėvai ir pedagogai bei jų sąveika yra būtina ši metodo-požiūrio filosofijos dalis.

6. Dokumentavimas kaip bendravimas. Dokumentuojama vaikų veikla: fotografuojama; daromi diskusijų ir vaikų žaidimų įrašai. Vis projektinės veiklos medžiaga – užrašyti vaikai pokalbiai, fotografijos, projektų rezultatai yra saugoma, nes **tai atspindi, kaip vaikai galvoja ir mokosi**. Šią medžiagą papildoma pedagogų komentaramis iš visko sukuriama vaikų raidą atspindinčios knygos. Kai pedagogai tyrinėja, reflektuoja ir pristatoma dokumentuota vaikų pažinimo kelią, - kartu socialiai kuriamos naujos žinios. Todėl pedagogo vaidmuo plėtojamas – jis ne vien stebėtojas, bet ir tyrinėtojas bei dokumentuotojas. Pedagogai dokumentuodami pastebi, kaip vyksta pažinimo procesas, todėl palaipsniui ima kurti tokius klausimus vaikams, kuriuos skatina juos galvoti. Ugdymo įstaigų programų kūrimas ir įgyvendinimas – jau atsisukimas į RE požiūrį.

